Destinul cenușiu al sufletelor părăsite

On Iulie 12, 2011

Deschide poarta care îți oferă acces permanent la respectul și stima oamenilor, fără să trădezi principiile călăuzitoare ale leadershipului tău.

– Hank, vom fi milionari ! spuseră într-un singur glas muncitorii aflați în preajma sondei de petrol. Haide, Hank, trebuie să ne dai dreptul de a lua propriile noastre decizii.

Ştiind că situația în care se găseau, orele valorau cât zilele și că nu poate tărăgăna deciziile prin lungi și interminabile discuții, Hank Anderson, maistrul de foraj, responsabilul echipei, le răspunde pe un ton categoric:

– Luați-vă lucrurile și pregătiți-vă de plecare în jumătate de oră. Vulcanul ăla poate erupe oricând. E prea periculos să rămânem aici, cu sau fără petrol.

Aruncându-i priviri încărcate de cel mai profund dispreț, muncitorii cerură dreptul de a lua propriile lor decizii, invocând motive serioase de a rămâne acolo și de a-și continua munca.

Leadership: Te înarmezi cu obligația respectării unei condiții care te definește ca mijlocitor al destinelor, pe care trebuie să ți-o impui cu fermitate atunci când îți este testată loialitatea față de principiile tale?

Ai văzut filmul „ *When Time Ran Out (1980)* "? Îți amintești ce a făcut Hank în această situație? A acceptat. Exact. A consimțit și le-a dat dreptul de a decide privind continuarea muncii lor, făcând abstracție de propriile opinii. Şi-a permis să încalce principiile după care un lider își ghidează toate deciziile și acțiunile, și-a permis să abdice de la modelul solid de leadership care l-a adoptat până atunci. În loc să profite de autoritatea care o avea și să ia toate măsurile pentru a înfrâna orice urmă de rezistență din partea membrilor echipei sale, Hank le-a susținut indirect intenția acceptând ca ei să-și desfășoare mai departe activitatea.

Care a fost consecința deciziei lui Hank? Toți muncitorii au murit în urma erupției vulcanului. E vorba despre atitudinea pe care o ai față de viață, care te definește ca om și nu lucrurile rele sau bune care ți se întâmplă. Acesta este horoscopul destinului pe care îl parcurgi într-un top al evenimentelor: calculează numărul victimelor pe care le reprezinți în funcție de latura propriei condiționări care te trage în jos.

Aș putea spune, cu dezamăgire, că indirect Hank s-a făcut vinovat de moartea lor. Căci practic a uitat de ei, desconsiderându-și astfel rolul de lider. Atunci când ai o responsabilitate și nu ți-o asumi, atunci când depinde de tine soarta unor oameni și nu iei cele mai bune decizii în favoarea lor, atunci cu siguranță tu ești singurul vinovat de ceea ce li se întâmplă. Întreaga lor gamă de convingeri și dorințe nu justifică devierea ta de la obligațiile care îți revin prin natura funcției. Trădarea propriilor principii în favoarea dorințelor oamenilor nu are scuză.

Condiționarea pe care ți-o impune nota profundă a evenimentelor, pentru a demonstra că ai dreptate în ceea ce susții, poate fi privită din punctul de vedere al memoriei la care apelezi atunci când nu mai poți accepta împăcarea cu tine însuți. Te simți copleșit de ceea ce ți s-a întâmplat, ești limitat în extinderea conștiinței curate și în acțiunile pe care le poți face. Prin urmare, capacitatea fundamentală care joacă un rol vital în funcționarea socială, emoțională și cognitivă, constituie o consecință a condiționării determinismului cu care ești înzestrat.

Leadership: Ești dispus să plătești sumele asigurate de pecetea destinului dacă evenimentul pe care l-ai anunțat s-a datorat unei variabile de tipul "întoarcere la persoana întâi" pe care nu ești pregătit să o declari nulă?

Predai armele care fac din tine un adevărat lider? Tu îi lași pe oameni să facă ce vor ei? Îi lași pe ei să hotărască în locul tău? Când trebuie să accepți tu condițiile lor? Şi când trebuie să accepte ei condițiile tale?

Leadershipul nu este realizabil din "materiale" ieftine, nu este fabricat după tehnologii capabile să determine reducerea prețului de cost al ceea ce putem numi *prodotto finito* , care este dat de clădirea unei atitudini de acceptare și acordarea șanselor egale la viață. Este incompatibilă aspirația de a produce un impact puternic cu ideea de a te închide într-un turn de fildeș în care crezi că ești singurul capabil să înfrunte o realitate cu totul nouă, în care nimeni nu prezintă încredere, iar soarta oamenilor să depindă numai de capacitatea lor de a se reorienta.

Din momentul în care cedezi în fața voinței membrilor echipei tale, din momentul în care pui sentimentele înaintea rațiunii, din momentul în care accepți fără rezerve condițiile și cererile lor - din acel moment nu te mai poți considera un lider. Ţi-ai pierdut puterea de influență. Căci, indirect îți recunoști neputința de a te impune în fața lor, indirect îți depui armele și capitulezi.

Poți fi sigur că oamenii vor fi înclinați de aici înainte să-ți încalce toate hotărârile, nu se vor mai conforma și nu vor mai respecta instrucțiunile primite din partea ta, nu-ți vor mai da niciodată aceeași ascultare, pentru că le-ai permis să-ți găsească punctul slab.

O poartă se poate deschide în fața ta, dar se poate și închide în urma ta. Dacă accepți capitularea, poarta care ți-a oferit acces permanent la respectul și stima oamenilor se va închide, și nu o vei mai putea niciodată deschide. Fă tot posibilul să înfrânezi rezistența oamenilor la schimbare, sădind în mințile și inimile lor intențiile tale neîndoielnice de a acționa în favoarea lor.

Se poate spune că leadershipul conține o variabilă de tipul "întoarcere la persoana întâi" pe care nu ești pregătit să o declari nulă, cu precădere atunci când consecințele evenimentelor sunt iremediabile și ești singurul în măsură să decizi cum vrei să fie viața ta și a celorlalți.

A te întoarce la persoana întâi înseamnă să-ți asumi faptul că nu ești un supererou care poate face orice, oricând, oricât, oricum, chiar dacă în tine există acel ceva care te motivează să faci un pas mare, care există pentru a duce la capăt un proiect complex scris cu litere de foc: "destin".

Destinul cenușiu al sufletelor părăsite indică semnalul care anunță sfârșitul carierei tale, când oamenii au avut de pierdut și de suferit din cauza ta. Desemnează clipa cea mai grea din viața ta - când ies la iveală adevăratele tale defecte, când îți sunt contestate calitățile de lider, când ai deviat de la traseul de bază al leadershipului și ai căzut la cel mai mic nivel de încredere, când te-ai făcut vinovat de lipsa asumării responsabilităților.

Așa cum un costum bine ales pune în valoare diferite calități ale celui care îl poartă - tot așa o capacitate de decizie foarte bună, combinată cu o atitudine responsabilă, pun în valoare un caracter puternic. Ca lider, îți va fi întotdeauna testat caracterul, și în funcție de cum îți "administrezi" forța decizională, vei suporta și consecințele.

Source: https://neculaifantanaru.com/destinul-cenusiu-al-sufletelor-parasite.html